

Forholdet nu blive det, at vedkommende selv eller de, som betaler for vedkommende, vil komme til at yde paa de førstnævnte billigere Anstalter 75 Ø. og paa de dyrere Anstalter 1 Kr. pr. Dag. Jeg tror, at man vil indrømme, at det under alle Omstændigheder, selv med denne Forhøjelse, vil være et meget humant og læmfældigt Krav, der her stilles fra Statens Side til Befolkningens Selvhjælp. I 1919 — 20 betalte Staten faktisk dels gennem direkte Bevilling paa Finansloven, dels gennem Efterbevilling paa Tillægsbevillingsloven de $\frac{15}{16}$ af Prisen for Ophold paa et Tuberkulosesanatorium for en voksen og de $\frac{16}{17}$ for et Barn. Jeg tror derfor, man maa indrømme, at den foreslaaede Forhøjelse er overordentlig læmfældig og ringe, og mit Parti kan, som sagt, fuldkommen tiltræde Lovforslaget.

Valdemar Olsen: Som det ærede Medlem, der nys talte, allerede har peget paa, gaar det foreliggende Lovforslag ud paa at forhøje Betalingen for Indlæggelse paa Sanatorier og andre Anstalter til Tuberkulosebehandling. Skønt mit Parti som Regel modsætter sig Forhøjelser af Dagpenge for Indlæggelse paa Hospital, er vi dog villige til at gaa med til denne Ændring, idet vi indrømmer, at det høje Prisniveau, hvorunder vi lever, og de meget store Udgifter ved at drive Tuberkulosehospitalerne og -anstalterne berettiger til en saadan Forhøjelse i visse Tilfælde. Men medens vi saaledes kan være enige i det foreliggende Lovforslags § 1, tvivler vi en Del om, at den højtærede Minister har truffet det rette ved Udarbejdelsen af § 2, nemlig med Hensyn til, hvor meget Staten skal yde i Tilskud til de forskellige Anstalter, og vi mener, at det ganske særlig er for Sygekassernes og Kommunernes Vedkommende, disse Tilskud ikke passer. Efter den nugældende Ordning er Forskellen paa, hvad Staten yder, og hvad det koster at blive indlagt, 50 Ø. pr. Dag. Ved den nu foreslaaede Ordning vil Forskellen blive 75 Ø. paa Kystsanatorier og lignende Anstalter og 1 Kr. paa Sanatorier og lignende Anstalter. Vi mener, at det vil være uretfærdigt at paaligne Sygekasserne og Kommunerne et større Bidrag, end der hidtil har været til disse syges Indlæggelse. For Sygekassernes Vedkommende maa vi hævde, at de allerede nu bærer en overordentlig stor Del af de Byrder, som Tuberkulosen paalægger de syge, og at det derfor vilde være uretfærdigt yderligere at forlange, at de skulde bære mere. Tuberkulosen er en særlig Fattigmandssygdom, og ikke mindst

i disse Tider, hvor vi plages af stor Arbejdsløshed og af den kolossale Bolignød i Byerne, vil de store Udgifter, som Sygekasserne hidtil har haft til Tuberkulosepatienter, neppe blive mindre. Og for Kommunernes Vedkommende synes jeg, at Forholdet stiller sig endnu værre. Det er en Kendsgerning, at man bliver ved at dænge Udgifter paa Udgifter over paa Kommunerne, at Staten stadig paalægger Kommunerne større og større Bidrag snart til dette, snart til hint. Dette er altsaa atter et Paalæg for Kommunernes Vedkommende, et Forsøg paa at lægge nogle af de Udgifter, som Staten hidtil har haft, over paa Kommunerne.

Jeg mener, det er i allerhøjeste Grad uretfærdigt at gøre dette; vi maa gøre Undtagelser for Sygekasserne og for Kommunerne. For Kommunernes Vedkommende er det nemlig langt fra gjort med de Tilskud til Dagpengene, som Kommunerne skal give for ubemidlede Patienter. For at man overhovedet kan blive indlagt paa et Sanatorium, er det nemlig nødvendigt, at vedkommende bliver ekviperet; og for ubemidlede Patienters Vedkommende er det jo Regelen, at Kommunerne maa ekvipere vedkommende Mand eller Kvinde. Og dette er en ikke saa ganske ringe Udgift for de forskellige Kommuner, det er en Udgift, som kan løbe op til omkring et Par Hundrede Kroner for hver enkelt Patient. Dertil kommer for de Patienters Vedkommende, der er Familieforsørgere, Forsørgelsen af deres Familier. Kommunerne er saaledes i Forvejen spændt meget haardt for overfor Patienter, der lider af Tuberkulose, og nu yderligere at spænde Kommunerne for synes vi er en Uretfærdighed.

Jeg skal derfor henstille til den højtærede Minister og til det høje Ting, at vi ændrer det foreliggende Lovforslag, saaledes at Sygekassernes og — for de fattige Medlemmers Vedkommende — Kommunernes Bidrag til de paagældende Patienters Sanatorieophold bliver som hidtil 50 Ø. pr. Dag i Stedet for de foreslaaede Sats. I øvrigt skal jeg anbefale, at Lovforslaget faar en velvillig og hurtig Behandling her i det høje Ting.

Johannes Lou: Da Sygekasseloven sidst var til Behandling her i Tinget, gjorde vi fra vor Side opmærksom paa, at den Forhøjelse af 1 Kr. pr. Medlem, som den nye Sygekasselov medførte, vilde kunne komme til at virke paa en for Sygekasserne ubehagelig Maade, idet der var forelagt en Række Regnskaber fra de forskellige Amtssygehuse, der viste, hvor store Udgifter